

dr hab. inż. Tomasz RUBAJ
Uniwersytet Kaliski im. Prezydenta Stanisława
Wojciechowskiego

Halinów, 27.05.2024 r.

RECENZJA

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz współpracy międzynarodowej w postępowaniu habilitacyjnym dr. Anny Olgi DZIURNY w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie

dokonana na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r., poz. 574, z późn. zm.)

podstawę formalną do wykonania niniejszej recenzji stanowi uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej z 11 marca 2024 r. nr 13/2023/2024

1. Podstawowe dane o kandydatce

Kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego, Pani dr Anna Olga DZIURNY uzyskała tytuł magistra ekonomii w specjalności logistyka w Wydziale Strategiczno-Obronny, Akademii Obrony Narodowej w Warszawie w 2008 r.

Rozwijając się naukowo, stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, kandydatka uzyskuje w Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego, Akademii Obrony Narodowej w Warszawie w 2012 r. Tytuł rozprawy: „Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej w warunkach globalnych i regionalnych zagrożeń oraz wyzwań cywilizacyjnych” - promotor: prof. dr hab. Piotr Sienkiewicz.

Tym samym spełniony został wymóg posiadania stopnia naukowego doktora (wymaganie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Kandydatka podejmuje zatrudnienie w Instytucie Socjologii, Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych, Uniwersytetu

Kardynała Stefana Wyszyńskiego na stanowisku wykładowcy na umowę zlecenie (od października 2012 r. do lutego 2016 r.).

Równolegle, od września 2014 r. do września 2017 r. pracuje w Instytucie Logistyki, Wydziału Zarządzania i Dowodzenia, Akademii Obrony Narodowej (następnie Akademii Sztuki Wojennej) na stanowisku adiunkta.

Kontynuacja pracy kandydatki w Instytucie Socjologii, Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego ma miejsce od października 2017 r. do września 2019 r., ale już na stanowisku adiunkta w Zakładzie Zarządzania.

Od października 2019 r. do chwili obecnej dr Anna Olga DZIURNY zatrudniona jest w Instytucie Ekonomii i Finansów, Wydziału Społeczno-Ekonomicznego, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego na stanowisku adiunkta w Katedrze Zarządzania. Rozwój naukowy, ciągłe doskonalenie, posiadane predyspozycje i umiejętności naukowo-badawcze przyczyniły się, w mojej ocenie do faktu, iż kandydatka jest również ekspertem Centrum Gospodarki Światowej, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego od 2022 r.

Dla dopełnienia zobrazowania i charakterystyki rozwoju zawodowego kandydatki należy wymienić też pracę habilitantki w wymiarze jedna druga etatu, od lipca 2020 r. do kwietnia 2022 r., w Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych na stanowisku specjalisty do spraw prognozowania w projekcie „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083.

W dokumentacji przedstawionej do oceny **nie ma informacji, aby kandydatka ubiegała się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego**. Należy zatem uznać, że **jest to pierwsze podejście kandydatki do uzyskania tego stopnia naukowego**.

2. Podstawy prawne i kryteria oceny

Podstawę prawną i kryteria niniejszej oceny osiągnięć naukowych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego stanowi ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r., poz. 574, z późn. zm.), w szczególności wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt 1 i 2. Dodatkowo w interpretacji zapisów

przywołanej ustawy wspomagano się zapisami poradnika pt. Postępowanie dotyczące nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, Rada Doskonałości Naukowej, Warszawa 2021 (Poradnik aktualizowany – ostatnia aktualizacja: 9 sierpnia 2023 r.), dostępnego na stronie: <https://www.rdn.gov.pl/dobre-praktyki.poradnik-postepowania-dotyczace-nadawania-stopnia-doktora-habilitowanego.html> (dostęp: 15.04.2024 r.), a także poradnikiem pt. Recenzje w postępowaniach o awans naukowy. Poradnik, Rada Doskonałości Naukowej, Warszawa 2022.

Ponadto, Uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej z 11 marca 2024 r. nr 13/2023/2024 o powołaniu mojej osoby na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr. Anny Olgi DZIURNY.

Podstawę oceny stanowiła również dokumentacja przesłana przez sekretarza komisji habilitacyjnej dr. hab. Pawła LUBIEWSKIEGO, a w szczególności:

- wniosek habilitantki o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego;
- scan dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora;
- autoreferat przedstawiający: posiadane dyplomy, stopnie naukowe. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu. Opis osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy. Informacje o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Informacje o osiągnięciach dydaktycznych. Informacje o osiągnięciach organizacyjnych;
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny;
- osiągnięcie naukowe w postaci monografii zatytułowanej „Realizm prognoz rozwoju świata przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie”, (Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2023, ss. 442; ISBN 978-83-8281-326-5; e-ISBN 978-83-8281-327-2);
- wersję pdf wymienionej powyżej publikacji.

3. Ocena osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o bezpieczeństwie (wymaganie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

W przedłożonym do rozpatrzenia wniosku habilitantka wskazała jako osiągnięcie naukowe publikację o charakterze monografii (zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a Ustawy) pt. **„Realizm prognoz rozwoju świata przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie”**, wydaną przez Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w 2023 roku (ISBN 978-83-8281-326-5; e-ISBN 978-83-8281-327-2, s. 442) – wydanie drugie poprawione, uzupełnione i poszerzone. Monografia otrzymała pozytywne recenzje wydawnicze, sporządzone przez: prof. dr hab. Andrzeja Szymonika (Politechnika Łódzka) i dr. hab. inż. dr. h. c. Zbigniewa Ciekankowskiego, (prof. Menadżerskiej Akademii Nauk Stosowanych w Warszawie).

Należy podkreślić, że habilitantka podjęła się zbadania i zaprezentowania wyników badań bardzo ważnego i niezmiernie aktualnego problemu, jakim jest prognozowanie rozwoju, zwłaszcza w wymiarze globalnym i w dodatku w kontekście realizmu tychże prognoz. Istotnym elementem założeń badawczych są również poszukiwania implikacji dla nauk o bezpieczeństwie, dla których to prognozowanie, identyfikacja i wieloaspektowa ocena zagrożeń, wyzwań, szans i ryzyka stanowi kluczowy proces, poprzedzający i zarazem warunkujący dalsze poczynania, w tym formułowanie prognoz. Z kolei realizm prognoz jest bardzo trudny do osiągnięcia wobec dynamiki zagrożeń, ich przenikania się, niestabilności społeczno-politycznej, gospodarczej i eskalacji konfliktów zbrojnych i wojen w świecie, a szczególnie na wschodzie Europy.

Aktualność tej problematyki wynika również z coraz bardziej ujawniającej się potrzeby sprostania wyzwaniom i zagrożeniom współczesności, wykorzystania szans i zarządzania ryzykiem w wymiarze globalnym. Dlatego też, opracowania podnoszące zdolność do działania w określonym obszarze, jakim jest realizm prognozowania wraz z określeniem wpływu na bezpieczeństwo są ze wszech miar pożądane. Co prawda w literaturze przedmiotu prezentowane są liczne wyniki badań dotyczące prognoz, wobec aktualnych, a zwłaszcza perspektywicznych wyzwań bezpieczeństwa, jednakże brakuje pogłębionych i kompleksowych rozważań teoretycznych związanych z zastosowaniem idei globalnych

modeli rozwojowych, w szczególności zaś pod kątem ich realizmu. O ile istniejący stan teorii dotyczącej tych modeli został wystarczająco szczegółowo przedstawiony w literaturze przedmiotu, o tyle nie znajduje on odzwierciedlenia w ocenach realności ich zastosowania.

W mojej ocenie ważne jest również podejmowanie prób poszukiwania innych podstaw metodologicznych konstrukcji modeli rozwojowych, włącznie ze zweryfikowaniem dotychczasowego podejścia. Coraz bardziej potwierdzają się bowiem założenia uwzględniające w miejsce harmonijnego, linearnego rozwoju, aspekty rywalizacji, konkurencji, współzawodnictwa oraz niebezpieczeństwa konfliktów i wojen, a w przypadku ich wystąpienia – co stało się niestety faktem – uwzględnienia wpływu na rozwój świata obecnie i w przyszłości. Oceniam zatem, że podjęte zamierzenie badawcze Autorki uzupełnia istniejącą lukę badawczą.

Monografia została opracowana w klasycznym układzie i zawiera: wstęp, cztery rozdziały merytoryczne, zakończenie, bibliografię, wykaz schematów, tabel i wykresów. W sumie zaprezentowane rezultaty badań zawarte zostały na 442 stronach, z tego 404 stanowi tekst zawierający główne treści merytoryczne.

We wstępie zawarto krótką retrospekcję działalności Klubu Rzymskiego oraz aktualne uwarunkowania jego funkcjonowania. Następnie, w ramach elementów metodologii badań zaprezentowano podstawowe założenia i przebieg badań jako wprowadzenie do zasadniczych treści opracowania. Przyjęty układ pracy nie budzi większych wątpliwości. Jest on spójny oraz skorelowany z treścią monografii.

Autorka monografii sformułowała jej cel, główny problem badawczy, problemy szczegółowe, hipotezę roboczą oraz tezy szczegółowe. Co istotne, uznała również, że podjęte w monografii rozważania zostaną ograniczone zakresami: podmiotowym, przedmiotowym, przestrzennym i czasowym. Następnie, habilitantka przedstawiła zastosowane w badaniach metody i techniki badawcze, w tym techniki analityczno-ocenowe i prognostyczne.

Główny cel badań w przedmiotowej monografii (s. 11) określony został jako „... identyfikacja podstaw metodologicznych konstrukcji głównych modeli rozwojowych i prognostycznych Klubu Rzymskiego (Raporty Rady Klubu Rzymskiego oraz raporty dla Klubu Rzymskiego, z których część uznano za będące poza głównym nurtem — wykonane

zostały dla Klubu Rzymskiego, jednak nie zostały przez niego uznane), ich charakterystykę oraz ocenę realizmu zawartych w nich głównych prognoz”.

Habilitantka podjęła się więc trudnego, ale zarazem ambitnego zadania, którego tematyczny zakres oddaje główny problem badawczy sformułowany w postaci pytania: „jak należy ocenić realizm prognoz sformułowanych w raportach Klubu Rzymskiego oraz jakie wnioski wyływają z tych ocen dla rozwoju współczesnej i przyszłej cywilizacji światowej”?

Sformułowane problemy badawcze oraz zakres dociekań i poszukiwań prowadzonych przez Habilitantkę, ukierunkowanych na udzielenie wyczerpującej odpowiedzi na postawione pytania, należy ocenić pozytywnie. Przede wszystkim rozważania dotyczące oceny realizmu prognoz formułowanych w modelach rozwoju świata Klubu Rzymskiego, a także możliwości wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego przez nauki o bezpieczeństwie. Nie są one bowiem przedmiotem częstych i obszernych, tematycznie zróżnicowanych analiz, znajdujących odzwierciedlenie w piśmiennictwie, co nadaje rozprawie nie tylko walor nowości, ale także praktycznej przydatności.

Odpowiedzi na badawcze pytania znajdują się w treści pracy. Napisane zostały one przejrzystym i czytelnym językiem. Prowadzony wywód jest jasny i logiczny, co niewątpliwie jest pozytywnym aspektem tej monografii.

Uważam, że zaprezentowana przez Autorkę myśl metodologiczna kreująca podejście badawcze do problemu weryfikacji modeli rozwojowych oraz wskazanie ich przydatności w naukach o bezpieczeństwie ma wpływ na kształtowanie bezpieczeństwa w wymiarze globalnym, to skuteczne i zarazem bardzo interesujące stanowisko badawcze.

W rozdziale pierwszym, pt. „Podstawy analizy systemowej modeli rozwojowych Klubu Rzymskiego” (s. 17-46), przedstawiona została istota analizy systemowej oraz jej zastosowanie do rozpoznania konstrukcji modeli rozwoju gospodarczego świata i oceny realizmu prognoz modeli rozwoju gospodarczego. Prowadzone rozważania odnoszą się do wyjaśnienia istoty samego procesu modelowania i modeli procesów gospodarczych, a także procesów prognozowania i prognoz. Co ważne, powiązano je z ideą globalizmu postrzeganego jako przesłanka analiz i ocen realizmu prognoz rozwojowych świata. Ponadto, wyodrębniono pierwiastki metodologiczne globalnych i regionalnych modeli rozwojowych możliwe do wykorzystania w obszarze nauk o bezpieczeństwie. Takie

podejście ma charakter porządkujący w prowadzonych badaniach oraz ułatwia dalsze analizy i oceny, a przede wszystkim zrozumienie istoty problemu, co uznaję za właściwe.

W rozdziale drugim, pt. „Modele rozwojowe Klubu Rzymskiego” (s. 47-188) zaprezentowane zostały wnikliwe analizy i oceny dotyczące identyfikacji i charakterystyki poszczególnych globalnych modeli rozwojowych opracowanych przez Klub Rzymski. Odniesiono je do sześciu dekad XX i XXI wieku, tzw. fal. Habilitantka, konsekwentnie w sześciu podrozdziałach ujmuje je całościowo i strukturalnie, wskazując zasadnicze składowe oraz, **co niezwykle cenne relacje, związki i zależności**, które oddziałują na perspektywiczny rozwój świata. Zawarte w rozdziale treści pozwalają zidentyfikować w konsekwencji prognozy rozwojowe świata. Dla dopełnienia, w oddzielnym podrozdziale ujęto również raporty Klubu Rzymskiego spoza głównego nurtu (s. 185-188).

W rozdziale trzecim, pt. „Oceny realizmu prognoz sformułowanych w modelach rozwoju świata Klubu Rzymskiego” (s. 189-346), zawarte zostały oceny determinant prognoz cywilizacyjnych zawartych w raportach Klubu Rzymskiego, takich jak: globalizacja; regionalizacja, zmiany demograficzne; wyczerpalność zasobów surowcowych; zmiany środowiska naturalnego i ekologicznego; zakłócenia procesów reprodukcji gospodarczej; zadłużenie państw; utrzymywanie się stanu ubóstwa i niedożywienia; kulturowe zderzenie „cywilizacji”; rewolucja naukowo-techniczna.

Należy podkreślić, iż identyfikacji i oceny powyższych determinant prognoz cywilizacyjnych dokonano **poprzez pryzmat ich zarówno konstruktywnego, jak i destruktywnego wpływu** na rozwój społeczno-gospodarczy świata.

Następnie, zaprezentowano ogólne i szczegółowe oceny realizmu prognoz rozwojowych współczesnego świata oraz przedstawiono dylematy wyzwań cywilizacyjnych oraz oceny szans i zagrożeń ich realizacji.

Rozdział ten ma nie tylko charakter diagnostyczny, zawiera również ciekawe oceny i rozwiązania autorskie. W zamiarach badawczych Autorki, treści merytoryczne przedstawione w tym rozdziale stanowią bowiem rozwiązania zasadniczych wątków problemu głównego, jak również tworzą kanwę do formułowania opracowań o charakterze użytkowym. Treści rozdziału stanowią również logicznie uzasadnioną podbudowę do zaprezentowania, w kolejnym rozdziale, autorskiego rozwiązania szczegółowego problemu badawczego wyrażonego w pytaniu: jakie są możliwości

transmisji metodologicznego, analitycznego i utylitarne dorobku Klubu Rzymskiego do badań podejmowanych przez nauki o bezpieczeństwie? W mojej opinii, rozdział ten to wartościowa część pracy ukazująca realizm prognoz zawartych w wieloaspektowych modelach rozwoju świata Klubu Rzymskiego. Wątpliwości może budzić jedynie bardziej rozbudowany tytuł rozdziału, ujęty w jego charakterystyce we wstępie do monografii.

W rozdziale czwartym pt. „Możliwości wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego przez nauki o bezpieczeństwie”, (s. 347-404), mającym charakter prognostyczny, przedstawione zostały wyniki badań dotyczące możliwości wykorzystania dorobku Klubu Rzymskiego przez nauki o bezpieczeństwie. Zidentyfikowano i scharakteryzowano w nim przesłanki i dylematy związane z wykorzystaniem dorobku Klubu Rzymskiego oraz determinanty kształtowania wieloaspektowego środowiska bezpieczeństwa. Przedstawiono również autorskie postulaty doprecyzowania filozofii metodologii konstrukcji modelu bezpieczeństwa ekonomicznego państwa w świetle doświadczeń Klubu Rzymskiego. Polemiczną dla mnie pozostaje kwestia dlaczego w podrozdziale 4.3 (s. 383-404) zajęto się doprecyzowaniem **filozofii metodologii**, zamiast np. doprecyzowaniem podejścia metodologicznego?

Rozdział ten jest ważną częścią pracy, swoistym ogniwem spinającym poprzedzające rozdziały. Najbardziej wartościową częścią tego rozdziału są postulaty i rekomendacje odnoszące się do konstrukcji modelu bezpieczeństwa ekonomicznego, na którym to skupiono główną uwagę w toku prowadzonych dociekań. Takie ujęcie, w mojej ocenie, jest uzasadnione, koresponduje bowiem z aktualnymi trendami, w których to zagrożenia niemilitarne zostały dodatkowo spotęgowane przez wojnę. Wojna stała się ich swoistym mnożnikiem. Znaczenie bezpieczeństwa ekonomicznego wskazywane jest ponadto w wielu innych prognozach i ocenach zagrożeń oraz wyzwań rozwoju państw, jak i w wymiarze globalnym. Między innymi, bezpieczeństwo ekonomiczne zajmuje czołowe miejsce, zaraz po wojnie i zmianach klimatycznych, w dwóch kolejnych edycjach Monachijskiego Raportu Bezpieczeństwa prezentowanych w lutym 2023 i w lutym 2024 roku podczas Monachijskiej Konferencji Bezpieczeństwa.

Stwierdzam, że poszczególne rozdziały monografii stanowią swego rodzaju kanwę merytoryczną do rozwijania przez autorkę tez oraz formułowania wniosków. Bazują na rezultatach badań i zawierają autorską interpretację znanych, ale i innowacyjnych

zagadnień, które Autorka umiejętnie wkomponowuje i rozwija w procesie diagnoz i prognoz dotyczących realizmu założeń Klubu Rzymskiego, a także aktualnych i perspektywicznych wyzwań bezpieczeństwa. Oceniam, że dobrze dobrane przykłady wskazują na szeroką znajomość i doskonałą orientację habilitantki we współczesnych koncepcjach i rozwiązaniach funkcjonujących w bezpieczeństwie. Drobne potknięcie z szerszą nazwą rozdziału trzeciego we wstępie, aniżeli w spisie treści i w samej treści rozdziału nie ma wpływu na całość mojej oceny. Wyrażam też nadzieję, że Autorka monografii uwzględni tę uwagę podczas dalszego rozwoju naukowego.

Analiza treści poszczególnych rozdziałów wskazuje również, iż Autorka z dużym znanstwem wykazała związki i zależności zachodzące w konstrukcji i zastosowaniu modeli prognoz rozwoju świata. Autorka słusznie akcentuje kluczowe znaczenie założeń w formułowaniu i wdrażaniu modeli prognoz wobec aktualnych wyzwań bezpieczeństwa oraz wskazuje na zasadnicze błędy występujące w praktyce. Należy podkreślić, że Autorka nie tylko krytycznie odnosi się do zależności i związków, **ale przedstawia również postulaty służące eliminowaniu negatywnych aspektów**, które powinny spełniać formułowane założenia przyjmowanych modeli prognozowania rozwoju.

W zakończeniu (s. 201-204) zwarte zostało posumowanie wyników rozpatrywanej problematyki z odniesieniem się do założeń badawczych. Autorka zaprezentowała również wartościowy katalog ocen i zaleceń, dotyczący konstrukcji modeli, prognozowania rozwoju cywilizacyjnego, ich realizmu wraz z odniesieniem do aktualnych i perspektywicznych wyzwań bezpieczeństwa.

W mojej ocenie na uwagę zasługuje też bogata wiedza habilitantki dotycząca zaprezentowanych zagadnień. Szczególnie cenne, uzasadnione merytorycznie i krytyczne są w monografii oceny dotychczasowych rozwiązań i podejść, które należy uznać za reprezentatywne i zapewniające uzyskanie wiarygodnych wyników oraz formułowanych poprawnych wniosków.

W monografii dostrzegłem mankamenty i polemiki, podkreślam jednak, że nie umniejsza to jej wysokiej wartości. Autorka, bazując na rezultatach wieloletnich badań, dokonuje stosownych analiz i ocen konstrukcji funkcjonujących modeli prognozowania, a proponowane postulaty i rozwiązania na drodze do podniesienia ich realizmu są ciekawe i innowacyjne, posiadające odniesienia również do teorii bezpieczeństwa. Jest to

niewątpliwie opracowanie naukowe, w którym Autorka prezentuje śmiało oceny, bazując na szerokich badaniach własnych, a także bogatych doświadczeniach związanych z działalnością zawodową i ekspercką.

Komunikatywny język i styl, logiczna argumentacja i wyjaśnienia umożliwiają poznanie szeregu kwestii merytorycznych, co w mojej ocenie dodatkowo podnosi wartość publikacji.

Pod kątem użytecznym monografia zawiera ciekawe oceny i wnioski, które mogą być wykorzystane w praktyce w celu zapewnienia wysokiej efektywności systemu bezpieczeństwa oraz wskazuje kierunki i sposoby dochodzenia do przyszłościowych rozwiązań, z uwzględnieniem zmian w środowisku bezpieczeństwa. Ponadto, wyniki zaprezentowane w monografii mogą być przyczynkiem do dalszych badań i rozwoju teorii oraz praktyki bezpieczeństwa.

W podsumowaniu tej części recenzji dotyczącej osiągnięcia naukowego Habilitantki, niezbędne jest udzielenie odpowiedzi na pytanie: „czy rozprawa jest istotnym osiągnięciem naukowym”. Należy uznać, że oceniana rozprawa pod kątem metodologicznym, poznawczym i empirycznym zasługuje na wysoką merytoryczną notę. Autorka, prezentująca się jako kompetentny badacz podjętej problematyki, poddaje wielostronnym analizom współczesne i perspektywiczne zagadnienia konstrukcji modeli prognozowania, realności prognoz, a także ich odniesienie i możliwości zastosowania w naukach o bezpieczeństwie.

Stwierdzam, że w mojej ocenie praca jest bardzo wartościową monografią poruszającą tematy ważne i aktualne dla bezpieczeństwa. Monografia jest oryginalna i twórcza, przedstawiająca wyniki badań, dlatego wnosi istotny wkład do nauki o bezpieczeństwie. Habilitantka uporowała się z powodzeniem ze złożonymi trudnościami metodologicznymi i merytorycznymi i przedstawiła w sposób zwarty i komunikatywny wyniki badań i dociekań naukowych. Na uwagę zasługuje wysiłek Autorki, która podjęła się rozważań w dość złożonym obszarze tematycznym.

W mojej ocenie przedmiotowa monografia jest „mocnym punktem” w dorobku naukowym habilitantki, świadczącym o jej dojrzałości naukowej.

Stwierdzam, że drugi wymóg ustawy został przez dr. Annę Olęę DZIURNY spełniony.

4. Ocena istotnej aktywności naukowej (wymaganie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej:

a) dane nauko metrycznych, sumaryczny współczynnik Impact Factor, sumaryczna punktacja ministerialna, liczba cytowań oraz indeks Hirscha, którymi legitymuje się kandydat:

– Impact Factor – analiza przedłożonego do oceny wykazu opublikowanych prac wskazuje, że habilitantka nie ma w swoim dorobku publikacji naukowych Impact Factor. Należy jednak podkreślić, że obszar badaczy habilitantki jest bardzo specjalistyczny. Ponadto, wiele publikacji autorki ma charakter niszowy. Ze zrozumiałych względów ogranicza to możliwość szerokiego propagowania rezultatów badań i proponowanych rozwiązań szczegółowych.

Łącznie zidentyfikowano:

- w Publish or Perish zindeksowano 23 publikacje;
- 5 publikacji było cytowanych łącznie 8 razy;
- Liczba punktów **MNiSW** wynosi **505** za lata 2017-2022 (po doktoracie).

b) autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz:

dr Anna Olga DZIURNY podczas prowadzonych badań naukowych przygotowała wiele publikacji naukowych obejmujących – na połowę grudnia 2023 r. – **autorstwo 86 publikacji (z tego 74 po doktoracie)**, w tym autorstwo: **3** monografii autorskich (2 po doktoracie), **3** monografii współautorskich, **1** monografii pod redakcją (ze współredaktorem), **47** autorskich rozdziałów w monografiach, **16** współautorskich rozdziałów w monografiach, **11** artykułów autorskich i **5** artykułów współautorskich. W znacznej części miały one charakter oryginalnych opracowań twórczych, w pozostałej zaś lokowały się w zbiorze publikacji dydaktycznych i promujących wiedzę. W przeważającej części opracowania te były przygotowane w języku polskim. Z kolei **10** opublikowano w języku rosyjskim, **7** – w języku angielskim, **1** – w języku niemieckim, **1** – w języku ukraińskim.

Uwzględnić należy również udział kandydatki w opracowaniu: prac naukowo-badawczych, w postaci zadań cząstkowych – tematów badawczych realizowanych w

ramach projektów, dotyczących bezpieczeństwa, zarządzania kryzysowego, ochrony ludności i ratownictwa; syntez raportów z badań (jako członek zespołu eksperckiego); wyników badań „360 stopni dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego w latach 2022-2023”; „Strategii Rozwojowej do 2030 roku dla Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego – 2023 r.”; autorskim lub współautorskim opracowaniu ekspertyz dotyczących „Prognozy rozwojowych oraz katastroficznych wizji dotyczących bezpieczeństwa militarnego oraz politycznego w długim okresie” w ramach prac w Komitecie Prognoz Polskiej Akademii Nauk.

Oceniam, że publikacje habilitantki mają charakter opracowań prezentujących wyniki prowadzonych badań indywidualnych, ale również prezentacji wyników prac zespołowych, w których udział habilitantki jest zauważalny i zarazem wymierny. Dotyczą one aspektów, które ulokować można w dwóch zasadniczych obszarach:

- globalne i regionalne zagrożenia bezpiecznego rozwoju świata - spójny z tytułem monografii naukowej pt. Realizm prognoz rozwoju świata przedstawionych w raportach Klubu Rzymskiego. Implikacje dla nauk o bezpieczeństwie, stanowiącej najważniejsze osiągnięcie naukowe kandydatki;
- bezpieczeństwo ekonomiczne państwa.

Trzecim obszarem, o charakterze uzupełniającym dwa wymienione, jest ekonomia instytucjonalna.

Szczegółowa analiza publikacji w wymienionych obszarach, upoważnia do stwierdzenia, że habilitantka po doktoracie opublikowała wartościowe pozycje z zakresu nauk o bezpieczeństwie, będąc współtwórczynią współczesnego spojrzenia na wiele zagadnień i problemów bezpieczeństwa, w tym w szczególności bezpieczeństwa ekonomicznego. Pozwala to sformułować wniosek o **istotnej aktywności naukowej**.

c) kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach:

Habilitantka nie kierowała międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi. Realizowała natomiast 2 indywidualne Granty naukowo-badawcze:

- Grant promotorski pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Piotra Sienkiewicza pt. „Model bezpieczeństwa ekonomicznego Rzeczypospolitej Polskiej” (4 listopada 2010 r.- 4 listopada 2012 r.);

- Grant Marszałka Województwa Mazowieckiego na temat: „Model bezpieczeństwa ekonomicznego” – 2011 r.).

Uczestniczyła w następujących projektach naukowo-badawczych:

- W Instytucie Logistyki WZiD AON (ASzWoj.):
 - 1 projekcie rozwojowym.
- W Instytucie Socjologii WNHiS UKSW:
 - 2 projektach w roli trenera;
 - 6 projektach jako współautorka założeń i uczestniczka projektu.
- W Instytucie Ekonomii i Finansów WS-E UKSW:
 - 1 projekcie badawczym.
- W Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych:
 - 1 projekcie badawczym (jako organizatorka cyklu spotkań, popularyzatorka wyników badań, prowadzącą szkolenia).
- W Centrum Gospodarki Światowej, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, jako współautorka 2 wniosków o badania naukowe do NCBR.

Uważam, że udział w powyższych projektach wpłynął na podniesienie jakości prowadzonych przez habilitantkę badań naukowych, a uzyskane wyniki zostały spożytkowane w praktyce.

Stwierdzam, że habilitantka wykazuje w tym zakresie **ponadprzeciętną aktywność** i posiada liczny dorobek w realizacji projektów, nie wykazuje przy tym udziału w realizacji projektów międzynarodowych.

d) najważniejsze czasopisma, w których kandydat publikował swoje prace naukowe:

Habilitantka publikowała swoje prace w różnych wydawnictwach i czasopismach do najważniejszych należy zaliczyć: Instytut Badań Systemowych, Polskiej Akademii Nauk; Polski Komitet Prognoz w Warszawie; International Journal of New Economics and Social Sciences; International Journal of Legal Studies; wydawnictwa zagraniczne w Odessie, Mińsku, Brześciu, Czerkasach; Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska; wyd. Akademii Obrony Narodowej i wyd. Akademii Sztuki Wojennej, wydawnictwie UPH w Siedlcach i wielu innych czasopismach i wydawnictwach uczelni krajowych.

e) wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych:

Habilitantka wygłaszała referaty na konferencjach i seminariach naukowych, wskazała **59** referatów, z tego **54** opracowane i wygłoszone po doktoracie, z których w mojej ocenie na uwagę zasługują następujące:

- Referat pt. „Analiza wybranych cyberzagrożeń”, Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Zagrożenia płynące z cyberprzestrzeni”, organizator: Zakład Bezpieczeństwa Narodowego Wydział Nauk Ekonomicznych, PSzW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, Biała Podlaska 25 marca 2021 r.;
- Referat pt. „Wyzwania cywilizacyjne współczesnego świata wobec nauk o bezpieczeństwie”, Konferencja naukowa nt.: „Nauki ekonomiczne na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego wobec wyzwań cywilizacyjnych współczesnego świata i zagrożeń bezpieczeństwa ekonomicznego”, organizator: Wydział Społeczno-Ekonomiczny UKSW, Centrum Gospodarki Światowej UKSW, Katedra Ekonomii Menadżerskiej Instytutu Ekonomii i Finansów, Warszawa 5 czerwca 2023 r.
- Referat pt. „Dylematy ubóstwa i głodu jako konsekwencje konfliktów zbrojnych w raportach Klubu Rzymskiego”, V Międzynarodowa konferencja naukowa z cyklu „Wojna i bezpieczeństwo militarne” nt. „Droga do pokoju”, organizator: Instytut Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, Instytut Państwowego Zarządzania Uniwersytetu Narodowego im. Wasyla Karazina w Charkowie, Siedlce 30 listopada-1 grudnia 2023 r.;
- Referat pt. „Idea odporności na zagrożenia bytu ludzi w raportach Klubu Rzymskiego”; VI krajowa konferencja naukowa z cyklu „Społeczeństwo- Gospodarka - Siły Zbrojne” pt. „Odporność państwa, społeczeństwa i gospodarki na zagrożenia”, organizator: Instytut Zarządzania Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademia Sztuki Wojennej, Warszawa 6 grudnia 2023 r.;
- Referat pt. „Pierwiastki ujęcia holistycznego w głównych modelach rozwoju świata Klubu Rzymskiego”, II Ogólnokrajowa Konferencja Naukowa „Nauki społeczne wobec współczesnych wyzwań i kryzysów. Aspekt prawny, socjologiczny i aksjologiczny. Bezpieczeństwo w ujęciu holistycznym”, organizator: Filia Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Ełku, Ełk 14 grudnia 2023 r.;

- Referat pt. „Zarys modelu prognostycznego dla infrastruktury krytycznej w Polsce” na konferencji „Strategia rozwoju gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy Izabelin”, organizator: Gmina Izabelin, Gminne Przedsiębiorstwo Wodno-Kanalizacyjne „Mokre Łąki” sp. z o.o., Izabelin 27 września 2022 r.

Przeprowadzona analiza wskazuje, że zakres tematyczny wygłoszonych referatów w pełni obejmuje obszary zainteresowania naukowego habilitantki, która w procesie rozwoju naukowego popularyzowała i ogłaszała uzyskane wyniki badań cząstkowych przed szerszym gronem odbiorców w trakcie debaty naukowej. Ponadto, tematyka nie tylko powyższych, ale również wielu innych referatów koresponduje również z zakresem przedmiotowym dyscypliny nauki o bezpieczeństwie.

Pozwala to sformułować wniosek o **istotnej aktywności naukowej** i właściwym merytorycznym przygotowaniu habilitantki do samodzielności naukowej.

f) udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych konferencji:

Habilitantka wykazała, iż brała udział po doktoracie w 38 konferencjach krajowych i 16 (po doktoracie) międzynarodowych oraz aktywnie uczestniczyła w komitetach naukowych i organizacyjnych konferencji i seminariów naukowych.

Organizowała też, kierując Komitetem Organizacyjnym konferencję nt. Nauki ekonomiczne na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego wobec wyzwań cywilizacyjnych współczesnego świata i zagrożeń bezpieczeństwa ekonomicznego, (Warszawa, 5 czerwca 2023 r.).

Pozwala to sformułować wniosek o **istotnej aktywności naukowej** w tym obszarze.

g) odbyte staże w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru:

Habilitantka wykazała, iż uczestniczyła w krajowych stażach zawodowych:

- Zespół Młodych Naukowców Komitetu Prognoz PAN „Polska 2000”; kadencja w latach 2010-2014. Uczestnictwo wyrażało się w zespołowych pracach eksperckich Komitetu Prognoz PAN oraz uczestniczeniu w konferencjach organizowanych przez Komitetu Prognoz PAN;

- Instytut Pracy i Spraw Socjalnych – instytut badawczy nadzorowany przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, praca ekspercka jako specjalista ds. prognozowania w okresie etatu od lipca 2020 r. do kwietnia 2022 r. w ramach realizacji projektu badawczego „System prognozowania polskiego rynku pracy” nr POWR.02.04.00-00-0083. Działalność polegała na cotygodniowym sporządzaniu raportów dotyczących stanu bezrobocia na polskim rynku pracy dla Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej w oparciu o informacje urzędów pracy;
- Centrum Gospodarki Światowej UKSW – praca jako członek zespołu analitycznego (od września 2022 r. do chwili obecnej). Uczestnictwo polega na przygotowywaniu wniosków projektowych oraz uczestnictwie w rozwiązywaniu problemów organizacyjnych i merytorycznych.

h) uczestnictwie w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych.

Habilitantka wykazała, iż uczestniczyła:

- w roli koordynatora programu MOST (polski odpowiednik ówczesnego programu ERASMUS) w okresie od 1 października 2014 r. do 30 września 2016 r.

i) udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:

Habilitantka nie wykazuje aktywności w ww. obszarze.

j) członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych:

Habilitantka wykazało aktywność w następujących towarzystwach:

- Towarzystwo Wiedzy Obronnej (członek, 2006 r. -Polska);
- Towarzystwo Ekonomii Militarnej (Gesellschaft für Militarökonomie e.V.) z siedzibą w Koblencji – Niemcy (członek w latach 2006-2019);
- Polskie Towarzystwo Nauk o Bezpieczeństwie (członek od 2023 r.).

k) udział w zespołach eksperckich i konkursowych:

Habilitantka uczestniczy w pracach zespołów eksperckich powoływanych przez jednostki i instytucje naukowo-dydaktyczne, jest autorką i współautorką kilku ekspertyz dotyczących prognozy rozwojowych oraz katastroficznych wizji dotyczących bezpieczeństwa militarnego oraz politycznego w długim okresie.

Wchodząc w skład zespołów eksperckich habilitantka uczestniczyła w opracowaniu Syntezy raportu z badań na temat: Tendencje rozwojowe na rynku pracy w Polsce z uwzględnieniem nowych uwarunkowań prawnych, i ich publikacji na łamach „International Journal of Legal Studies”, 2021, nr 10 (2), s. 13-26 /ISSN 2543-7097, e-ISSN 2544-9478/ (członek zespołu eksperckiego). Brała też udział w opracowaniu syntezy raportu badań na temat: Projections of the Educational System in Poland Based on Labour Market Trends, opublikowanej w “International Journal of New Economics and Social Sciences”, 2022; nr 15 /ISSN 2450-2146, e-ISSN 2451-1064/.

Pozwala to sformułować wniosek o **istotnej aktywności naukowej** w tym obszarze.

l) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych:

Habilitantka nie recenzowała projektów międzynarodowych lub krajowych. Natomiast wykazała recenzje:

- Recenzja kwartalnika „Polska – Europa – Świat” nr 3(35)/2016 „Problemy gospodarcze w perspektywie przyszłości” wykonanego przez zespół autorski w składzie: Stanisław M. Szukalski, Jerzy Kleer, Włodzimierz Bojarski, Andrzej Szahaj, Leokadia Oręziak, Julian Auleytner, Agnieszka Szulc, Ewa Cieślik, Jan Grzegorek, Andrzej P. Wierzbicki, Marek Chlebuś, Bogdan Galwas, Artur Pawłowski, Lucjan Pawłowski, Konrad Prandecki, Komitet Prognoz „Polska 2000” Plus, Warszawa 2016, ss. 203.
- Recenzje prac promocyjnych (licencjackich i magisterskich).

ł) opieka naukowa nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego:

Habilitantka nie wykazuje opieki naukowej nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego. Była natomiast kierownikiem (promotorem) obronionych kilkudziesięciu prac licencjackich i magisterskich.

Oceniając całokształt aktywności naukowej **stwierdzam, że trzeci wymóg ustawowy został przez dr Anne Olę DZIURNY spełniony.**

5. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich habilitanta:

Habilitantka będąc zatrudnioną w Instytucie Logistyki Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej (następnie Akademii Sztuki Wojennej) w okresie wrzesień 2014 -wrzesień 2017 prowadzi zajęcia z następujących przedmiotów: Podstawy logistyki; Logistyka zaopatrzenia; Logistyka produkcji; Gospodarka magazynowa; Metodologia przygotowania prac dyplomowych; Seminarium licencjackie.

Pracując w Instytucie Socjologii Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, w okresie od 1 października 2012 r. do 30 września 2016 r. prowadzi przedmioty: Statystyka opisowa; Ekonometria; Mikroekonomia; Makroekonomia. Zatrudniona w ramach umowy o pracę (od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r.) prowadzi przedmioty: Zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie; Podstawy zarządzania; Statystyka opisowa; Ekonometria; Prognozowanie i symulacje gospodarcze; Gry i decyzje ekonomiczne; Metody i narzędzia analizy ilościowej w ekonomii; Gospodarka regionalna; Prognozowanie gospodarcze.

Z kolei w Instytucie Ekonomii i Finansów, Wydziału Społeczno-Ekonomicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego (w ramach umowy o pracę w okresie od 1 października 2019 r. do 30 września 2023 r.) prowadzi przedmioty: Zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie; Bezpieczeństwo obrotu gospodarczego; Statystyka opisowa; Ekonometria; Podstawy logistyki; Logistyka; Prognozowanie gospodarcze; Zastosowanie metod i narzędzi prognostycznych w przedsiębiorstwie; Prognozowanie i symulacje gospodarcze; Seminarium licencjackie i magisterskie.

Łącznie od 1 października 2012 r. do 30 września 2023 r. na rzecz dydaktyki w Akademii Obrony Narodowej (Akademii Sztuki Wojennej) i na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego przeprowadziła łącznie 1398 godzin wykładów; 3284 godziny ćwiczeń; 764 godziny konwersatorium; 120 godzin wykładów monograficznych; 368 godzin seminariów licencjackich oraz 16 godzin seminariów magisterskich.

W zakresie osiągnięć dydaktycznych habilitantka pełniła również funkcje kierownika (promotora). Była kierownikiem (promotorem) obronionych łącznie 60 prac licencjackich i 3 prac magisterskich, a w tym w:

- Instytucie Logistyki WZiD AON (ASzW) – 28 prac licencjackich;

- Instytucie Socjologii WNHIS UKSW – 12 prac licencjackich;
- Instytucie Ekonomii i Finansów WS-E UKSW – 20 prac licencjackich i 3 prac magisterskich.

Jak zaznacza kandydatka, problematyka w nich podejmowana dotyczyła w znacznej mierze jej obszarów badawczych.

W 2016 r. kandydatka **została wyróżniona** dyplomem i nagrodą pieniężną za działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą przez Komendanta Akademii Sztuki Wojennej za osiągnięcia dydaktyczne w roku akademickim 2016/2017.

Do głównych osiągnięć organizacyjnych habilitantki zaliczam:

W Instytucie Logistyki WZiD AON (ASzWoj.):

– Sprawowanie funkcji opiekuna i koordynatora studentów studiów doktoranckich w Instytucie Logistyki w okresie od 1 października 2014 r. do 30 września 2017 r.

W Instytucie Socjologii WNHIS UKSW:

– Sprawowanie funkcji koordynatora wydziałowego projektu „POWER” Uniwersytet 2.0. w okresie od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r.

– Pełnienie funkcji opiekuna studentów studiów stacjonarnych na kierunku Ekonomia w okresie od 1 października 2017 r. do 30 września 2019 r.

W Instytucie Ekonomii i Finansów WS-E UKSW:

– Pełnienie funkcji opiekuna studentów studiów stacjonarnych na kierunku Ekonomia w okresie lat akademickich 2017-2021.

– Pełnienie roli członka Rady Wydziału Społeczno-Ekonomicznego w okresie od 2020 r. do chwili obecnej.

– Pełnienie funkcji członka Komisji ds. Jakości Kształcenia w okresie 2022 r. do chwili obecnej.

– Pełnienie funkcji członka Komisji ds. Regulaminu Wynagrodzeń w okresie od 2022 r. do chwili obecnej.

Szczegółowa ocena osiągnięć popularyzatorskich dotyczących nauki została wskazana w ramach oceny istotnej aktywności naukowej (pkt 4.).

Ważnym aspektem osiągnięć habilitantki jest współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym. Współpraca z sektorem gospodarczym miała miejsce na płaszczyźnie edukacyjnej (szkoleniowej), eksperckiej oraz indywidualnej działalności gospodarczej.

Należy stwierdzić, że dorobek w zakresie osiągnięć **dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich** jest znaczący i świadczy o właściwym przygotowaniu habilitantki do promocji kadr i zarządzania organizacjami badawczo-dydaktycznymi.

6. Ocena końcowa i wnioski

Dokonana ocena dorobku naukowego i osiągnięć habilitantki pozwala stwierdzić, że obszar jej zainteresowania badawczego związany jest w ostatnich latach z problematyką szeroko rozumianego bezpieczeństwa, a zaprezentowane wyniki są wartościowe. Zgłaszane polemiki i niedociągnięcia nie mają decydującego wpływu na jakość i wartość wkładu do teorii nauk o bezpieczeństwie. Prace kandydatki przyczyniły się do wyjaśnienia istoty i znaczenia współczesnego podejścia do bezpieczeństwa, w tym zwłaszcza bezpieczeństwa ekonomicznego, wobec aktualnych i perspektywicznych wyzwań w wymiarze globalnym, w którym habilitantka posiada osiągnięcia.

Na podstawie oceny całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego habilitantki należy uznać, że jest on zróżnicowany, wieloaspektowy, w znacznej mierze samodzielny i wartościowy. Przedstawiona do oceny publikacja jest indywidualnym osiągnięciem naukowym o znaczącej wartości poznawczej i użytecznej. Badania naukowe habilitantki charakteryzują się dobrym warsztatem naukowym oraz rzetelnością i wskazują, że habilitantka jest przygotowana do samodzielnego prowadzenia badań oraz kształcenia kadr naukowych.

Stwierdzam, że dr Anna Olga DZIURNY posiada w dorobku osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o bezpieczeństwie oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w tym zagranicznej spełniając tym samym wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2, i ust. 3. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 r., poz. 574, z późn. zm.). Wnioskuje zatem o nadanie dr. Annie Oldze DZIURNY stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Tomasz Kubej